

शतप

इन्द्रपत्नी विपाश्यां मिलिता । (अस्या नाम-
निवर्तितया, महाभारते । १ । १७० । ६ ।
“शतधा विदुता यस्माच्छतहरिति विश्रुता ॥”
तत्पर्यायः । शतहः २ । इत्यमरः ॥ सुतुङ्गिः ३
शतहः ४ । पुत्रशोकसन्तप्तो वशिष्ठः कच्छे
शिलां बडानटाभस्यां प्रविष्टस्ततो भीत्या
इयं शतधा हुता इति शतहः । इति तद्वृत्तिकायां
भरतः ॥ (एतदुत्तान्तस्तु महाभारते । १ । १७० ।
अध्याये प्रथमः ॥) अस्या जलगुणाः ।
“शतशोविपाश्यायुजः सिन्धुनद्याः
सुशीतं जलु खाडु सर्वाभयप्रभम् ।
जलं निर्मलं दीपनं पाचनञ्च
प्रदत्ते बलं बुद्धिमैधायुषञ्च ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥
शतधा, स्त्री, दूर्वा । इति शब्दचक्रिका ॥
शतधा, अ, (शत + धाच्) । शतप्रकारम् । यथा,
“आत्मीकवचनं श्रुत्वा यः सर्पो न निवर्तते ।
शतधा भिद्यते ऋद्धिं शिरीषस्य फलं यथा ॥”
इति महाभारतम् ॥
शतधामा, [नृ] पुं, (शतं धामानि वर्षांसि यस्य)
विष्णुः । इति जटाधरः ॥
शतधारः, स्त्री, (शतं धाराः कोत्या यस्य ।)
वल्गुम् । इति त्रिकाण्शेषः ॥ शतधारायुक्ते,
त्रि । यथा,—
“वसोः पवित्रमसि शतधारं वसोः पवित्रमसि
सहस्रधारम् ।
वसोः पवित्रेण शतधारेण सुत्वा कामधुञ्जु ॥”
इति पशुपतिपद्धतिः ॥
शतधृतिः, पुं, इन्द्रः । (यथा, महिन्द्रः स्तोत्रे ।
“रथः स्तोत्रो यन्ता शतधृतिरमेन्द्रो धडुरथो ॥”
ब्रह्मा । इति मेदिनी ॥ (यथा, भागवते । ७ । ४ । १ ।
“एवं वृतं शतधृतिर्हरण्यकशिपोरथ ॥”
स्वर्गः । इति विश्वः ॥
शतपत्रं, स्त्री, (शतं पत्राणि यस्य ।) पद्मम् । इत्य-
मरः ॥ (यथा, महाभारते । १ । ६० । २० ।
“इमामसितकेशान्तां शतपत्रायतेष्वभाम् ॥”
शतपत्रः, पुं, (शतं पत्राणि पत्रा यस्य ।) मयूरः ।
वारसः । दार्वाघाटपत्नी । इति मेदिनी ॥
राजकीरः । शरी इति भाषा । इति हेम-
चन्द्रराजनिर्घण्टौ ॥ (यथा, महाभारते । ३ ।
१०० । ८ ।
“मयूरेः शतपत्रेण जीवन्जीवककोकिलैः ॥”
शतपत्रकः, पुं, (शतपत्र + कर्त्तृ कन्) । दार्वाघाट-
पत्नी । इत्यमरः ॥ काट्टोक्त्रा इति भाषा ॥
शतपत्रनिवाहः, पुं, (शतपत्रे निवासो यस्य ।)
ब्रह्मा । इति कविकल्पलता ॥ पद्मस्त्री, त्रि ॥
शतपत्री, स्त्री, (शतं पत्राणि यस्याः ।) डीप् ।)
पुष्यविशेषः । सेडती इति भाषा । पाटल-
वर्णावौ गोजाव इति वदन्ति । तत्पर्यायः ।
सुमनाः २ सुशीता ३ शिववल्गुमा ४ सौम्य-
गन्धी ५ शतदद्या ६ सुहृता ७ शतपत्रिका ८ ।
अस्या गुणाः । हिमलम् । तिक्तलम् । कषा-

शतप

यलम् । कुष्ठसुखकोटपितदाहनाशिलम् ।
वल्गुम् । सुरभिलञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
शतपत्रिका, स्त्री, (शतपत्री + कन् । टाप् । अत
इत्यम् ।) शतपत्री । इति राजनिर्घण्टः ॥
शतपथिकः, त्रि, (शतपथमधीते तद्दे इति वा ।)
“शतपथेः धिकन् पथो बहुजम् ॥” ४ । २ । ६० ।
इत्यस्य वार्तिकोक्त्या शत-शब्दीतरपथिन्-
शब्दात् धिकन्प्रत्ययेन निष्पन्नः ।) नानामताव-
लम्बी । नानापथगामी । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
शतपदचक्रं, स्त्री, (शतं पदानि कोऽडा यस्य तच्च
तच्चक्रञ्चेति ।) नाम्ना नचचज्ञानार्थं चक्रम् ।
यथा,—
“चक्रं शतपदं वक्ष्ये ऋचांशात्परसम्भवम् ।
नामादिवर्धते ज्ञेया ऋचांशांशकास्तथा ॥
तिर्यग्गूर्ध्वगता रेखा वक्रसंख्या लिखेद्बुधः ।
जायते कौष्ठकानाञ्च श्रुतेकं १००नाञ्च संशयः ॥
अ-व-क-ह-डा रेशान्या म-ट-पर-ता हरिति
चाग्नेयाम् ।
न-य-भ-ज-खा नैर्हर्त्वा म-व-ह-व-ला खाय-
याम् ॥
पञ्च पञ्च क्रमेणैव विंशत्यर्गान् प्रयोजयेत् ।
पञ्चस्रसमायोगे एकैकं पञ्चधा कुर्व ॥
अवर्णाद्यास्तयो ज्ञेयाः सन्ध्याचरयुतास्तथा ।
सजातीयैकमास्थाय पञ्चस्ररविनिर्णयः ॥
ऋदृलृनोरप्यकारेण श्रेण सस्य परिग्रहः ।
कुर्व्यात् कु-पु-सु-दुस्थाने ज्यौषि जीय्यचराणि
च ॥
कु-च-ड-ह्या भवेत् क्षम्भे रौद्रे लीशानगोचरे ।
पु-व-य-टा भवेत् क्षम्भे हस्ते चाग्नेयसंश्रुके ॥
सु-ध-फ-टा भवेत् क्षम्भे पूर्वावाङ्गे च नैर्हर्त्ते ।
दु-ध-भ-डा भवेत् क्षम्भे वायव्ये भाद्र उत्तरे ॥
एवं क्षम्भचतुष्पञ्च ज्ञातव्यं स्ररवेदिभिः ॥
घिष्टानि कृत्तिकादीनि प्रत्येकं चतुरस्रैः ।
साभिजित्वांशकास्तत्र श्रुतेकं डादशाधिकम् ॥
यदृचांशककोष्ठस्यः क्रूरः सौम्योऽपि वा गृहः ।
तत्रस्थो वैधयेत् सन्ध्वकं पुंसो नामादिमाचरन् ॥
सौम्यैर्विहं सुभं ज्ञेयमसुभं पापखेचरेः ।
मिश्रैर्मिश्रफलं तत्र निर्बोधेन सुभाशुभम् ॥
यद्वायं सर्वतोभङ्गे यद्योपग्रहवैधतः ।
सुभाशुभफलं सर्वं तदिहापि विचिन्तयेत् ॥”
पञ्चस्ररा अ-ह-ड-ए-ओकारास्तेयोगे घिष्टानि
नचत्राणि । अत्र चतुर्भिर्बोधैरेकमचत्रं यथा,—
अ ह ड ए ३ । ओ व वि वु ४ । वे वो क कि
५ । कु ष ङ छ ६ । के को ह हि ७ । हु ष्ट
हो ङ ८ । ङि ङु ङे ङो ९ । म मि सु मे १० ।
मो ट टि टु ११ । टे टो प पि १२ । पु ष ङ
ठ १३ । पे पो र रि १४ । व रे रो त १५ ।
ति तु ते तो १६ । न नि नु ने १७ । नी य यि
यु १८ । वे धो भ भि १९ । भु ध ष ष्ट २० ।
भे भो ज जि २१ । जु ङे जो ङ ० । खि ख
खि खो २२ । गि गु गे २३ । गो ग्र गि ग्यु
२४ । शे षो ह हि २५ । डु ध ङ ङ २६ ।

शतपु 15

दे हो च चि २७ । पु षे षो ल १ । लि लु ले
लो २ । ऋळ्युक्तः अकारयुक्तेन ज्ञेयः । इत्येव
दीर्घो ज्ञेयः । तालञ्चप्रकारेण इत्यस्यकारो
ज्ञेयः । इति शतपदचक्रम् । इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
शतपद्मी, स्त्री, (शतं पादा यस्याः ।) डीप् ।)
बहुपदयुक्तकौटविशेषः । काण्विद्धा इति
काण्वकौटारी इति च भाषा । तत्पर्यायः ।
कर्णजलौकाः २ । इत्यमरः ॥ कर्णकौटी ३
भीरुः ४ शतपादिका ५ कर्णजलुका ६ । इति
शब्दरत्नावली ॥ शतपातु ७ शतपादी ८ । इति
जटाधरः ॥ शतावरी । इति राजनिर्घण्टः ॥
शतपद्मं, स्त्री, श्वेतकमलम् । यथा,—
“शतपद्मं महापद्मं पुष्करिकं चिताम्बुजम् ॥”
इति रत्नमाला ॥
शतपद्म्या, [नृ] पुं, (शतं पद्म्याणि यस्य ।) वंशः ।
इत्यमरः ॥ इच्छुभेदः । यथा,—
“शतपद्म्या भवेत् किञ्चित्कोशकारगुणान्वितः ।
विशेषात् किञ्चिदुष्णञ्च सञ्चारः पवनापहः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
शतपद्म्या, स्त्री, (शतं पद्म्याणि यस्याः ।) दूर्वा ।
वचा । भार्गवपत्नी । (यथा, महाभारते ।
५ । ११७ । १३ ।
“दृष्टव्यतिष्ठ तारायां मुकुञ्च शतपद्म्या ॥”
कोजागरपूर्णिमा । इति शब्दरत्नावली ॥
कटुका । इति राजनिर्घण्टः ॥
शतपत्रिका, स्त्री, (शतपत्रा + कन् । टाप् च्युत
इत्यम् ।) दूर्वा । वचा । इति मेदिनी ॥ यवः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
शतपत्र्येशः, पुं, (शतपत्र्याया ईशः ।) स्रकग्रहः ।
इति त्रिकाण्शेषः ॥
शतपातु, स्त्री, (शतं पादा यस्याः । पादस्य
शतपाटु, पातु ।) कर्णजलौकाः । इति जटा-
धरः ॥
शतपादिका, स्त्री, (शतपाद + क्त्वाच् + टाप् ।
अत इत्यम् ।) काकोली । इति जटाधरः ॥ कर्ण-
जलौकाः । इति शब्दरत्नावली ॥
शतपुष्याः, पुं, भारविः । स तु किराताः नृनीयग्रन्थ-
कर्ता । इति त्रिकाण्शेषः ॥
शतपुष्या, स्त्री, (शतं पुष्याणि यस्याः ।) शाक-
विशेषः । इति भरतः ॥ शलुफा इति ख्याता ।
(यथा, दृष्टव्यसंहितायाम् । ५२ । १५ ।
“गन्धर्मादिशतपुष्या वदेत् ॥”
तत्पर्यायः । सितच्छन्ना २ अतिच्छन्ना ३ मधुरा
४ मिषिः ५ अवाकपुष्या ६ कारवी ७ । इत्य-
मरः ॥ शताची ८ शतपुष्यिका ९ मधुरिका
१० शताङ्गा ११ हन्ता १२ मिषिः १३ मिषी
१५ । इति शब्दरत्नावली ॥ माधवी १५ घोषा
१६ । इति जटाधरः ॥ अस्या गुणाः । मधु-
रत्वम् । वातपित्तहरत्वम् । गुरुत्वञ्च । इति
राजवल्लभः ॥ ॥ चूपविशेषः । मौरी इति
भाषा । तत्पर्यायः । शताङ्गा २ मिषिः ३
घोषा ४ पीतिका ५ अतिच्छन्ना ६ अवाक-